

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 2T/30/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010235
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2012:1612010235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Ľubomírom Hudákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.08.2012 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý S. K., narodený X. X. XXXX v Z., trvale bytom
Z., ulica N. číslo XXXX/XX, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ť e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojich detí M. K., narodeného XX.A. XXXX a R. K., narodenej XX.U. XXXX, obaja trvale bytom Z., ulica S. Z. číslo XXXX/XX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Malacky spisovej značky 8P/616/2008 z 27. októbra 2009, právoplatným 6. novembra 2009, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna M. sumou 120,- € a dcéry R. sumou 95,- € a to mesačne vopred vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky Z. K., narodenej XX. U. XXXX, trvale bytom Z., ulica S. Z. číslo XXXX/XX, si túto povinnosť riadne neplní, od 1. decembra 2011 doposiaľ, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom dlh voči matke oprávneného dieťaťa Z. K. vo výške 2.150,- €, pričom v rozhodnom období nepoberal dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke, od 1. mája 2011 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 49 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku vo veci hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného S. K., nakoľko po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že obžalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil na hlavné pojednávanie a to napriek tomu, že doručenie má riadne vykázané dňom 02.07.2012, pričom bol poučený o možnosti konania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom svedkyne Z. K. a prečítal listinné dôkazy, najmä výpoveď obžalovaného S. K. z prípravného konania zo dňa 14.05.2012, rodné listy maloletých detí M. K. a R. K., rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 24C 255/2006, rozsudok Okresného súdu Malacky sp.zn. 8P/616/2008, potvrdenia o návšteve školy maloletých detí, potvrdenie z Exekútorského úradu súdneho exekútora JUDr. N. E., potvrdenia a úradné záznamy, oznámenia a rozhodnutia úradov, správy o povesti, odpis registra trestov a pripojený spis Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/11/2012, najmä trestný rozkaz zo dňa 16.05.2012.

Obžalovaný v prípravnom konaní so svojej výpovedi uviedol, že skutočnosti uvádzané v uznesení o vznesení obvinenia sú pravdivé. Je si vedomý, že rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 8P/616/2008-32 zo dňa 27.10.2009, právoplatným a vykonateľným dňa 06.11.1997 mal uloženú povinnosť prispievať na výživu svojich detí - M. sumou vo výške 120,- Eur a R. sumou vo výške 95,- Eur - počnúc od 01.09.2008 a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. K.. Ďalej uviedol, že do 30.04.2011 bol zamestnaný v spoločnosti H. a.s., pričom od 01.05.2011 je vedený na Úrade práce v Malackách ako uchádzač o zamestnanie. Momentálne nemá žiadny príjem. Vyživovaciu povinnosť si riadne neplní od mesiaca december roku 2011 až do dnešného dňa, nakoľko v novembri dostal poslednú dávku v nezamestnanosti, takže od decembra už nemal z čoho výživné zaplatiť. Tiež uviedol, že si je vedomý, že mu vznikol dlh na výživnom na jeho deťoch vo výške 1.290,- Eur. S deťmi sa stretáva a berie si ich k sebe na víkend každý druhý týždeň. Od doby neplatenia výživného im nijako neprispieva, nekupuje im žiadne darčeky a nedáva ani žiadne peniaze. Tiež uviedol, že by im rád dal, ale nemá z čoho. Výživné by rád platil a dúfa, že dlh na výživnom vyrovná čo najskôr. V súčasnej dobe si hľadá prácu a dúfa, že sa zamestná, nakoľko chce vyrovnáť dlh na výživnom a ďalej platiť tak, ako má.

Svedkyňa Z. K. na hlavnom pojednávaní dňa 27.08.2012 oznámila, že obžalovaný naďalej neprispieva na výživu svojich detí M. a R., neuhradil výživné za máj, jún, júl a taktiež za august 2012, čo predstavuje dlžné výživné vo výške 2.150,- Eur. Ďalej uviedla, že obžalovaný jej na otázku, či mieni uhradiť dlžné výživné a tiež dlžobu povedal, že nemá peniaze a začal jej vulgárne nadávať. Tiež súd oboznámila s tým, že mala žiadosť u súdneho exekútora na vymáhanie výživného. Súdny exekútor spočiatku, keď obžalovaný pracoval, vymohol nejaké výživné, ale keď obžalovaný prestal v máji 2011 pracovať, tak exekútor nemal z čoho vykonávať zrážky. Potom išiel obžalovaný na úrad práce, kde dostával podporu a z tejto do novembra 2011 výživné uhrádzal. Od konca novembra, resp. od 01.12.2011 už neplatí absolútne nič. Ďalej uviedla, že žije s deťmi v mestskom nájomnom byte, deti núdzou netrpia, chodia riadne oblečené a tiež dbá na ich výživu. Od januára 2012 poberá na deti náhradné výživné. V súčasnosti má priateľa, ale tento s nimi nebýva, len ju navštevuje..

Z listinných dôkazov poukazuje súd najmä na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 24C/255/2006 zo dňa 13.03.2007, z ktorého vyplýva, že súd manželstvo S. K. a Z. K. rozviedol, pričom ich maloleté deti M. a R. zveril do osobnej starostlivosti matky a otca S. K. zaviazal prispievať na výživu syna M. sumu 3.000,- Sk (99,58 Eur) mesačne a na výživu dcéry R. sumu 2.200,- Sk (73,02 Eur) mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2007. Rozsudok Okresného súdu 8P/616/2008-32 zo dňa 27.10.2009 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 24C/255/2006 zo dňa 13.03.2007 v časti výroku o výživnom pre maloleté deti a to tak, že obžalovaného zaviazal prispievať na výživu maloletého M. zvýšeným výživným zo sumy 3.000,- Sk mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, počnúc 01.09.2009 a na výživu maloletej R. zvýšeným výživným zo sumy 2.200,- Sk mesačne na sumu 95,- Eur mesačne, počnúc 01.09.2008, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Zároveň zaviazal obžalovaného uhradiť zročné výživné pre maloletého M. za obdobie od 01.09.2009 do 27.10.2009 vo výške 40,- Eur matke Z. K. do 30.11.2009 a zročné výživné pre maloletú R. za obdobie od 01.09.2008 do 27.10.2009 vo výške 308,- Eur do 31.12.2009.

Z potvrdenia Exekútorského úradu súdneho exekútora JUDr. N. E. vyplýva, že povinný uhrádzal pravidelne výživné a to až do mesiaca november 2011 kedy uhradil poslednú platbu vo výške 215,- Eur. Od uvedenej doby neuhradil žiadnu čiastku. Ďalej uviedol, že ku dňu vydania potvrdenia (01.03.2012) je obžalovaný nezamestnaný a pohľadávka je nevymožiteľná.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky zo dňa 26.03.2012 a 20.04.2012 vyplýva, že obžalovaný nebol a v ani v súčasnej dobe nie je u nich evidovaný ako poberateľ dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke, ale od 01.05.2011 je vedený v evidencii ako uchádzač o zamestnanie.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd má za preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, keď v období od 01.12.2011 až doposiaľ si riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obžalovaný teda ako otec maloletých detí M. a R. porušil túto zákonom stanovenú povinnosť, keď si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom, ktorí ako žiaci Základnej školy nie sú schopní sa sami živiť.

O osobe obžalovaného súd zistil, že bol trikrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č.k. 2T/11/2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2012 a obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Skúšobná doba začala plynúť dňa 30.05.2012 a trvá do 29.11.2013. Podľa správy Obvodného úradu v Malackách bol obžalovaný opakovane postihnutý pre priestupok.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu vychádzal súd zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. Primárne vychádzal z trestnej sadby určenej v § 201 ods. 1 Trestného zákona a keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval, súd pri ukladaní výšky trestu zohľadnil túto poľahčujúcu okolnosť. Nakoľko však obžalovaný spáchal trestný čin zanedbania povinnej výživy v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č.k. 2T/11/2012 zo dňa 16.05.2012, právoplatným dňa 29.05.2012, súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Obžalovaný svojím konaním spočívajúcim v tom, že viac ako tri mesiace v období od mesiaca december 2011 doposiaľ riadne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti, pričom mu vznikol dlh na výživnom vo výške 2.150,- Eur, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.